

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 17. septembra 2020¹

Vec C-490/19

**Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier
proti
Société Fromagère du Livradois SAS**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Poľnohospodárske výrobky a potraviny – Zemepisné označenia a označenia pôvodu – Ochrana zápisu názvu – Zákaz používania treťou osobou alebo zákaz prezentácie, ktorá môže uviesť spotrebiteľa do omylu bez toho, aby bol použitý názov“

I. Úvod

1. Návrhom na začatie prejudiciálneho konania, ktorý je predmetom týchto návrhov, Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) kladie Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu článku 13 ods. 1 nariadení (ES) č. 510/2006² a (EÚ) č. 1151/2012³.

2. Táto otázka vznikla v rámci sporu medzi Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (Medziodvetvový zväz na ochranu syra Morbier) (ďalej len „zväz“) a spoločnosťou Société Fromagère du Livradois SAS (ďalej len „SFL“) v súvislosti s údajnou nekalou hospodárskou súťažou a parazitovaním, ktorých sa mala táto spoločnosť dopustiť tým, že porušila chránené označenie pôvodu (CHOP) „Morbier“.

¹ Jazyk prednesu: francúzština.

² Nariadenie Rady z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 93, 2006, s. 12).

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1).

II. Právny rámec

A. Právo Únie

3. Európska únia zaviedla ochranu CHOP a chránených zemepisných označení (CHZO) poľnohospodárskych výrobkov a potravín nariadením Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992⁴, ktoré bolo zrušené a nahradené nariadením č. 510/2006. Článok 13 ods. 1 tohto posledného uvedeného nariadenia stanovuje:

„Názvy zapísané v registri sú chránené pred:

- a) akýmkoľvek priamym alebo nepriamym obchodným používaním názvu zapísaného v registri na výrobky, na ktoré sa zápis do registra nevzťahuje, pokiaľ sú takéto výrobky porovnateľné s výrobkami zapísanými pod uvedeným označením alebo ak použitie názvu využíva dobrú povesť chráneného označenia;
- b) akýmkoľvek zneužívaním, napodobovaním alebo vyvolávaním mylnej predstavy, aj keď je uvedený skutočný pôvod výrobku, alebo ak je chránený názov preložený alebo uvedený v spojení s výrazmi ako „štýl“, „typ“, „metóda“, „ako sa vyrába v“, „napodobenina“ a podobne;
- c) akýmkoľvek iným klamlivým alebo zavádzajúcim označením proveniencie, pôvodu, povahy, alebo základných vlastností výrobku na vnútornom alebo vonkajšom obale, v reklamných materiáloch alebo dokumentoch súvisiacich s príslušným výrobkom, ako aj na prepravnom balení výrobku, ktoré by mohlo vyvolať mylnú predstavu o jeho pôvode;
- d) akýmkoľvek iným postupom, ktorý by mohol zavádzať spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku.

...“

4. Nariadenie č. 510/2006 bolo od 4. januára 2013 zrušené a nahradené nariadením č. 1151/2012. Článok 13 ods. 1 tohto posledného uvedeného nariadenia je v podstate zhodný s príslušným ustanovením nariadenia č. 510/2006 s výnimkou jeho uplatnenia aj na výrobky, na ktoré sa vzťahuje chránený názov, ak sa používajú ako zložky, a na „služby“. Ustanovenia podobné článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 sú stanovené v rôznych systémoch kvality zavedených Úniou.⁵

5. Podľa nariadenia Komisie (ES) č. 1241/2002 z 10. júla 2002⁶, prijatého v súlade s nariadením č. 2081/92, bol názov „Morbier“ zapísaný do registra CHOP. Špecifikácia týkajúca sa CHOP „Morbier“, zmenená vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 1128/2013 zo 7. novembra 2013⁷, ktorá sa uplatňuje na skutkové okolnosti sporu vo veci samej, opisuje vizuálny vzhľad syru Morbier takto: „Morbier je lisovaný nevarený syr zo surového kravského mlieka v tvare splošteného valca

4 Nariadenie Rady o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, 1992, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4).

5 Pozri, pokiaľ ide o sektor vinohradníctva a vinárstva, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671), pokiaľ ide o oblasť aromatizovaných nápojov, článok 20 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 251/2014 z 26. februára 2014 o vymedzení, opise, obchodnej úprave, označovaní a ochrane zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91 (Ú. v. EÚ L 84, 2014, s. 14), a pokiaľ ide o liehoviny, článok 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, 2008, s. 16).

6 Nariadenie, ktorým sa dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 2400/96 o zápise určitých názvov do „Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení“ ustanovených v nariadení Rady (EHS) č. 2081/92 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Gailtaler Speck, Morbier, Queso Palmero alebo Queso de la Palma, extra panenský olivový olej Thrapasano, Turrón de Agramunt alebo Torró d'Agramunt) (Ú. v. ES L 181, 2002, s. 4; Mim. vyd. 03/036, s. 177).

7 Ú. v. EÚ L 302, 2013, s. 7.

s priemerom 30 až 40 cm, výškou 5 až 8 cm, hmotnosťou 5 až 8 kg, s hladkými podstavcami a s mierne vypuklým obvodom. Syr má čierny horizontálny pruh, ktorý je kompaktný a rovnomerne prechádza celým stredom bochníka. Kôra sa tvorí prirodzene, je drsná, pravidelného vzhľadu, mazľavá s odtlačkami formy. Je béžovej až oranžovej farby s nádychom oranžovohnedej, oranžovočervenej a oranžovorúžovej. Má celistvé vnútro, slonovinovej až bleďožltej farby a často obsahuje niekoľko rozptýlených otvorov veľkosti ríbezle alebo malej sploštenej bubliny. ...“

6. Nariadenie (EÚ) č. 1129/2011⁸, ktoré nadobudlo účinnosť 1. júna 2013, výslovne vyhradilo používanie rastlinného uhlia E153 pre syry s CHOP „Morbier“⁹.

B. Francúzske právo

7. Článok L. 722-1 Code de la propriété intellectuelle (Zákonník duševného vlastníctva), zavedený loi n° 2007-1544 du 29 octobre 2007 de lutte contre la contrefaçon (zákon č. 2007-1544 z 29. októbra 2007 o boji proti falšovaniu)¹⁰, ktorý sa uplatňuje na skutkové okolnosti konania vo veci samej, stanovuje:

„Každé porušenie zemepisného označenia zakladá zodpovednosť jeho pôvodcu za škodu. Na účely tejto kapitoly pojem ‚zemepisné označenie‘ znamená:

...

b) chránené označenia pôvodu a chránené zemepisné označenia stanovené v právnych predpisoch Spoločenstva týkajúcich sa ochrany zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín;

...“

III. Konanie vo veci samej a prejudiciálna otázka

8. Zväz bol 18. júla 2007 uznaný zo strany Institut national de l'origine et de la qualité (Národný inštitút pôvodu a kvality, Francúzsko) (INAO) ako organizácia na ochranu syra Morbier. SFL je spoločnosť so sídlom v Puy-de-Dôme (Francúzsko), ktorá vyrába a uvádza na trh syry.

9. Morbier je syr, na ktorý sa vzťahuje zapísané označenie pôvodu (AOC), a to od vydania dekrétu z 22. decembra 2000, ktorý vo svojom článku 8 stanovil prechodné obdobie pre podniky nachádzajúce sa mimo príslušnej zemepisnej oblasti vymedzenej týmto dekrétom, ktoré vyrábali a uvádzali na trh syry pod názvom „Morbier“, aby mohli naďalej používať tento názov bez označenia „AOC“ až do uplynutia lehoty piatich rokov odo dňa uverejnenia zápisu označenia pôvodu „Morbier“ do registra ako CHOP Európskou komisiou podľa článku 6 nariadenia č. 2081/92.¹¹ Uvedený dekrét bol zrušený dekrétom č. 2011-441 z 20. apríla 2011.

⁸ Nariadenie Komisie z 11. novembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 vytvorením zoznamu Únie obsahujúceho prídavné látky v potravinách (Ú. v. EÚ L 295, 2011, s. 1).

⁹ Pozri prílohu k nariadeniu č. 1129/2011, časť E, bod 01.7.2.

¹⁰ JORF, z 30. októbra 2007, text č. 2.

¹¹ Vo svojich písomných pripomienkach SFL uvádza, že žaloba proti dekrétu z 22. decembra 2000 bola zamietnutá rozsudkom Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 5. novembra 2003. V rámci konania, v ktorom bol vydaný tento rozsudok, INAO a francúzsky minister financií tvrdili, že „dekrét [z 22. decembra 2000] nijako nebráni ani tomu, aby obchodníci so sídlom mimo oblasti označenia naďalej vyrábali a uvádzali na trh svoje výrobky. Bráni len tomu, aby tak naďalej robili s použitím názvu ‚Morbier‘, keďže presne nedodržiavajú zemepisné a technické kritériá stanovené pre získanie práva na používanie tohto názvu“. Vo svojom rozsudku Conseil d'État (Štátna rada) spresnila, že „cieľom vnútroštátnych predpisov a predpisov Spoločenstva upravujúcich ochranu označení pôvodu je zhodnocovať kvalitu výrobkov, na ktoré sa vzťahuje názov zapísaný do registra, najmä stanovením podmienky, aby sa výroba, spracovanie a príprava týchto výrobkov uskutočňovala vo vymedzenej oblasti“, a že „tieto pravidlá nebránia voľnému pohybu iných výrobkov, na ktoré sa táto ochrana nevzťahuje“.

10. Keďže SFL nemala sídlo v zemepisnej oblasti, pre ktorú bol vyhradený názov „Morbier“, a syr s rovnakým názvom vyrábala od roku 1979, bola v súlade s článkom 8 dekrétu z 22. decembra 2000 oprávnená používať tento názov bez označenia „AOC“ až do 11. júla 2007, kedy tento názov nahradila názvom „Montboissie du Haut Livradois“. Okrem toho SFL podala 5. októbra 2001 v Spojených štátoch amerických prihlášku americkej ochrannej známky Morbier du Haut Livradois, ktorej zápis obnovila v roku 2008 na desať rokov, a 5. novembra 2004 podala prihlášku francúzskej ochrannej známky Montboissier.

11. Zväz vytýkal spoločnosti SFL, že poškodzuje chránené označenie a dopúšťa sa nekalej hospodárskej súťaže a parazitovania tým, že vyrába a uvádza na trh syr, ktorý preberá vizuálny vzhľad výrobku, na ktorý sa vzťahuje CHOP „Morbier“, s cieľom vyvolať zámenu s týmto výrobkom a ťažiť zo všeobecne známej dobrej povesti, ktorá sa s ním spája, bez toho, aby musela dodržiavať špecifikáciu chráneného označenia pôvodu, a preto proti nej podal 22. augusta 2013 žalobu na Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvého stupňa Paríž, Francúzsko), pričom sa domáhal toho, aby bola tejto spoločnosti uložená jednak povinnosť zdržať sa akéhokoľvek priameho alebo nepriameho komerčného používania názvu CHOP „Morbier“, ďalej akéhokoľvek zneužívania, napodobňovania alebo vyvolávania mylnej predstavy v súvislosti s týmto CHOP, uvádzania akéhokoľvek iného klamlivého alebo zavádzajúceho údaj o proveniencii, pôvode, povahe alebo základných vlastnostiach výrobku, a to akýmkoľvek spôsobom, ktorý by mohol vyvolávať mylný dojem o pôvode výrobku, ako aj akýchkoľvek iných praktík, ktoré by mohli uvádzať spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku, a osobitne akéhokoľvek používania čierneho pruhu oddelujúceho dve časti syra, a jednak povinnosť nahradiť zväzu škodu.

12. Rozsudkom zo 14. apríla 2016 Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvého stupňa Paríž) v celom rozsahu zamietol návrhy zväzu. Tento rozsudok potvrdil Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) rozsudkom zo 16. júna 2017. Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) v tomto rozsudku okrem iného konštatoval, že nie je pochybením, ak sa na trh uvádza syr, ktorý má jednu alebo viac vlastností uvedených v špecifikácii syra Morbier, a teda sa tomuto syru podobá. Tento súd najskôr uviedol, že cieľom právnej úpravy o CHOP nie je chrániť vzhľad alebo vlastnosti výrobku opísané v jeho špecifikácii, ale jeho názov, takže táto úprava nezakazuje vyrábať výrobok podľa rovnakých postupov, ako sú tie uvedené v normách uplatniteľných na zemepisné označenie, a pripomenul, že v prípade neexistencie výlučného práva sa na prevzatie vzhľadu výrobku vzťahuje sloboda obchodu a priemyslu, a následne rozhodol, že vlastnosti, na ktoré sa odvolával zväz, najmä horizontálny modrý pás, sú súčasťou historickej tradície, starodávnej techniky používanej aj pri iných syroch, ktoré SFL vyrábala ešte pred priznaním CHOP a ktoré nie sú založené na investíciách zväzu alebo jeho členov. Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) konštatoval, že keďže bolo právo používať rastlinné uhlie priznané iba syru s CHOP „Morbier“, SFL ho musela na účely dosiahnutia súladu s americkými právnymi predpismi nahradiť hroznovým polyfenolom, aby tieto dva syry nebolo možné považovať za rovnocenné na základe tejto vlastnosti. Vzhľadom na to, že SFL uviedla aj ďalšie rozdiely medzi syrom Montboissier a Morbier týkajúce sa najmä použitia pasterizovaného mlieka v prípade prvého syra a surového mlieka v prípade druhého, uvedený súd dospel k záveru, že tieto dva syry sú odlišné a že zväz sa pokúša rozšíriť ochranu označenia „Morbier“ v nelegitímnom obchodnom záujme a v rozpore so zásadou voľnej hospodárskej súťaže.

13. Zväz podal proti uvedenému rozsudku Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd, ktorý podal tento návrh na začatie prejudiciálneho konania. Tvrdí, že pokiaľ Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) uviedol, že už samotné použitie názvu Morbier môže predstavovať porušenie CHOP „Morbier“, vychádzal z analýzy, ktorá je v rozpore so znením článku 13 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, a neodpovedal na otázku, či prezentácia syra Montboissier môže uvádzať spotrebiteľa do omylu. Pokiaľ ide o SFL, táto spoločnosť tvrdí, že CHOP chráni výrobky pochádzajúce z vymedzeného územia, ktoré sa ako jediné môžu domáhať chráneného názvu. Nezakazuje ostatným výrobcom vyrábať a uvádzať na trh podobné výrobky, pokiaľ takéto uvedenie na trh nesprevádza nijaká praktika, ktorá by mohla viesť k zámene, a to najmä zneužitím alebo vyvolávaním mylnej predstavy chráneného označenia. Uvedená spoločnosť ďalej tvrdí, že „praktik[y],

ktoré by mohli spotrebiteľa uvádzať do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku“, ako je uvedené v článku 13 ods. 1 písm. d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, sa musia nevyhnutne týkať „pôvodu“ výrobku; musí teda ísť o praktiku, ktorá vedie spotrebiteľa k domnienke, že ide o výrobok, na ktorý sa vzťahuje predmetné CHOP. Domnieva sa, že táto „praktika“ nemôže vyplývať zo samotného vzťahu výrobku ako takého, bez uvedenia akejkoľvek zmienky odkazujúcej na chránenú provenienciu na jeho obale.

14. Za týchto okolností Cour de cassation (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 13 ods. 1 nariadenia Rady č. 510/2006... a článok 13 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012... vykladať v tom zmysle, že zakazujú iba používanie treťou osobou názvu zapísaného v registri, alebo sa majú vykladať v tom zmysle, že zakazujú prezentáciu výrobku, na ktorý sa vzťahuje označenie pôvodu, najmä reprodukciu jeho charakteristického tvaru alebo vzhľadu, ktorá by mohla uvádzať spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku, aj keď názov zapísaný v registri nie je použitý?“

15. V prejednávanej veci predložili písomné pripomienky zväz, SFL, francúzska a grécka vláda, ako aj Komisia. Uvedení účastníci konania s výnimkou gréckej vlády predniesli svoje ústne pripomienky na pojednávaní, ktoré sa konalo na Súdnom dvore 18. júna 2020.

IV. Analýza

A. Úvodné pripomienky

16. Prejudiciálnu otázku, ktorú položil Cour de cassation (Kasačný súd), možno rozdeliť na dve časti. V prvej časti tejto otázky sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či sa má článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 vykladať v tom zmysle, že zakazuje iba používanie registrovaného názvu neoprávnenou treťou osobou.

17. Druhá časť prejudiciálnej otázky, ktorá predpokladá zápornú odpoveď na prvú časť, má naopak za cieľ zistiť, či je v prípade, keď sa nepoužije chránený názov, zakázaná tiež samotná reprodukcia tvaru alebo vzhľadu charakteristického pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, ak by mohla viesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku preberajúceho tento tvar alebo vzhľad.

18. Hoci sa prejudiciálna otázka, ako možno odvodiť z jej formulácie a ako vyplýva z odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania, týka článku 13 ods. 1 uvedených nariadení ako celku, konkrétne je zameraná na ustanovenie uvedené v písmene d) tohto článku, ktoré sa týka akýchkoľvek „iný[ch] prakt[ík], ktoré by mohli spotrebiteľa uvádzať do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku“. Ako však vyplýva z nasledujúceho zhrnutia, takmer všetci účastníci konania, ktorí predložili Súdnu dvoru písomné pripomienky, analyzovali prejudiciálnu otázku tiež z hľadiska článku 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ktorý zakazuje najmä „akékoľvek vyvolávanie mylnej predstavy“ chráneného označenia pôvodu. Okrem toho sa jedna z písomných otázok na ústne zodpovedanie, ktorú Súdny dvor položil účastníkom konania v priebehu pojednávania, týkala rozdielu medzi ustanoveniami v písmenách b) a d) uvedeného článku 13 ods. 1 Preto v záujme úplnosti preskúmam prejudiciálnu otázku z hľadiska vyššie uvedeného písmena b), ako aj z hľadiska vyššie uvedeného písmena d).

B. Zhrnutie pripomienok účastníkov konania

19. Zväz tvrdí, že na prvú časť otázky položenej vnútroštátnym súdom už bolo odpovedané v judikatúre Súdneho dvora, a to najmä v rozsudkoch zo 7. júna 2018, *Scotch Whisky Association*¹² (ďalej len „rozsudok vo veci Scotch Whisky“), a z 2. mája 2019, *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego*¹³ (ďalej len „rozsudok vo veci Queso Manchego“), ktoré spresnili, že zákaz stanovený v článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 sa môže vzťahovať aj na praktiku, ktorá nespočíva v používaní chráneného názvu. Pokiaľ ide o druhú časť prejudiciálnej otázky, zväz tvrdí, že zákaz reprodukcie charakteristického vzhľadu výrobku, na ktorý sa vzťahuje registrované označenie pôvodu, možno posudzovať z hľadiska písmena b) článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ako aj z hľadiska písmena d) tohto ustanovenia. Podľa zväzu tak reprodukcia charakteristického vzhľadu výrobku bude zakázaná na základe článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 502/2006 len vtedy, ak sporný vzhľad môže viesť k tomu, že spotrebiteľovi sa v mysli vybaví výrobky, na ktoré sa vzťahuje chránený názov. Na druhej strane bude takáto reprodukcia zakázaná na základe písmena d) uvedeného článku 13 ods. 1, ak môže uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o pôvod výrobku. V súvislosti s čiernym pruhom na syre Morbier zväz zdôrazňuje, že ide o poznávací znak, o „podpis“ tohto syra, ktorý mu dáva jeho identitu prinajmenšom vtedy, ak spĺňa ďalšie požiadavky týkajúce sa farby a textúry.

20. SFL tvrdí, že CHOP vzhľadom na svoju povahu chráni „názov“ výrobku, ktorý umožňuje priradiť tento výrobok k určitej oblasti a výrobnej technike. Na druhej strane nevyhradzuje používanie takejto techniky iba pre výrobky, na ktoré sa vzťahuje tento názov, ani neumožňuje dosiahnuť zákaz uvádzať na trh výrobok, ktorý má rovnaký vzhľad ako tieto výrobky. Takto rozšírená ochrana by priznávala výhradné právo na trvalé využívanie jednej alebo viacerých vlastností opísaných v špecifikáciách označenia a na vzhľad výrobku, ktorý sám osebe nemôže byť predmetom ochrany práva duševného vlastníctva. SFL zdôrazňuje, že rozsudky vo veciach *Scotch Whisky* a *Queso Manchego* sa týkali vizuálnych prvkov prítomných na obale výrobku alebo v jeho názve, ktorých nahradenie je jednoduché, a nebráni uvádzaniu samotného výrobku na trh, na rozdiel od prvku týkajúceho sa vzhľadu výrobku, akým je pruh v strede syrov vyrábaných spoločnosťou SFL, ktorý navyše vyplýva zo starodávnej techniky výroby.¹⁴ Odvoláva sa tiež na judikatúru Súdneho dvora v oblasti opatrení s rovnocenným účinkom, z ktorej vyplýva, že používanie osobitnej formy povrchovej úpravy výrobku nemôže byť v prípade neexistencie akéhokoľvek výlučného práva alebo textu vyhradené v prospech časti výrobcov, pokiaľ je používanie inými výrobcami poctivé a tradičné. SFL okrem toho tvrdí, že na jednej strane nie je zakázané vyrábať syry „feta“ alebo „mozzarella“, alebo dokonca „parmesan“ s rovnakou prezentáciou a rovnakým obalom ako syry, na ktoré sa vzťahujú príslušné chránené názvy,¹⁵ a na druhej strane, že výrobok s identickou podobou môže chrániť viacero rôznych CHOP. Odkazuje tiež na výrobky „zníženej kvality“, konkrétne tie, ktoré si nemôžu nárokovať na CHOP z dôvodu ich prezentácie nezodpovedajúcej špecifikácii CHOP, ale sú napriek tomu uvádzané na trh so súhlasom profesijných organizácií, akou je zväz. Napokon SFL poznamenáva, že čierny pruh je charakteristickým znakom mnohých výrobkov vyrobených vo Francúzsku a v zahraničí (napríklad syry *Cendré des Près*, *Douanier*, *Ratoureux* atď.). SFL dospela k záveru, že na prejudiciálnu otázku by sa malo odpovedať v tom zmysle, že ochrana vyplývajúca z CHOP sa týka iba názvu výrobku, a nezakazuje, aby sa výrobok, na ktorý sa táto ochrana nevzťahuje, vyznačoval podobným tvarom.

¹² (C-44/17, EU:C:2018:415).

¹³ (C-614/17, EU:C:2019:344).

¹⁴ SFL vo svojich písomných pripomienkach spresňuje, že syr Morbier, ktorého výroba prekračovala súčasnú zemepisnú oblasť CHOP, sa tradične vyrábal z mlieka získaného v ten istý deň: mlieko z ranného dojenja sa prekrylo tenkou vrstvou uhlia, aby bolo chránené, kým sa doplní mliekom z večerného dojenja. Po dozretí mali bochníky syra vo svojom strede čiernu čiaru, ktorá zodpovedala vloženéj vrstve uhlia. Zo spisu vyplýva, že pruh, ktorý má v strede syr uvádzaný na trh spoločnosťou SFL, má červenastý odtieň a pozostáva z hroznového muštu, a nie rastlinného uhlia.

¹⁵ SFL odkazuje najmä na rozsudky z 25. októbra 2005, *Nemecko a Dánsko/Komisia* (C-465/02 a C-466/02, EU:C:2005:636), a z 26. februára 2008, *Komisia/Nemecko* (C-132/05, EU:C:2008:117).

21. Komisia na úvod zdôrazňuje, že označenie pôvodu nechráni výrobky, na ktoré sa vzťahuje, ani akékoľvek fyzikálne alebo iné vlastnosti týchto výrobkov, ktoré sú uvedené v špecifikáciách alebo ktorými sa vyznačujú výrobky uvádzané na trh subjektmi oprávnenými na predmetné chránené zemepisné označenie. Predmetom ochrany je výlučne samotný názov zapísaný do registra. Vo všeobecnosti sa preto domnieva, že nemožno *prima facie* vylúčiť, že reprodukcia tvaru alebo vzhľadu charakteristického pre výrobok, ktorého názov je chránený, by mohla predstavovať zásah do tohto názvu, hoci takáto možnosť je skôr výnimkou. S odkazom na rozsudky vo veciach Scotch Whisky a Queso Manchego sa Komisia domnieva, že článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 treba vykladať v tom zmysle, že nezakazuje iba používanie registrovaného názvu treťou osobou, ale aj akúkoľvek inú praktiku, najmä reprodukciu tvaru alebo vzhľadu charakteristického pre výrobok s chráneným názvom, ak sa tieto praktiky týkajú zreteľne viditeľných znakov, ktorými sa vyznačuje výlučne tento výrobok, a ak existuje dostatočne priama a jednoznačná koncepčná blízkosť medzi týmito praktikami a chráneným označením, ktorá môže viesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku, aj keď názov zapísaný v registri nie je použitý. Na to, aby v danom prípade bolo možné dospieť k záveru o existencii takejto praktiky, je však nevyhnutné, aby tvar alebo vzhľad, ktoré sú predmetom reprodukcie, boli pre výrobky s chráneným názvom charakteristické a aby ju spotrebiteľ vnímal ako jednotnú a „rozlišovaciu“ pre tieto výrobky.

22. Francúzska vláda tvrdí, pokiaľ ide o prvú časť prejudiciálnej otázky, že zo znenia, zmyslu a cieľov článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ako aj z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že toto ustanovenie priznáva názvom zapísaným v registri rozšírenú ochranu, ktorá sa vzťahuje na najrôznejšie porušenia, a preto nie je zakázané len samotné používanie tohto názvu treťou osobou. Pokiaľ ide o druhú časť prejudiciálnej otázky, francúzska vláda sa domnieva, že prevzatie charakteristického tvaru alebo osobitného rozlišovacieho označenia výrobku, na ktorý sa vzťahuje CHOP, by mohlo jednak viesť k „vyvolávaniu mylnej predstavy“ v rozpore s článkom 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 a jednak predstavovať zakázanú praktiku v zmysle písmena d) toho istého článku odseku 1, pokiaľ môže viesť spotrebiteľa k tomu, že sa mu priamo v mysli vybaví obraz uvedeného výrobku.

23. Grécka vláda sa tiež domnieva, že zo znenia a cieľov článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 vyplýva, že jeho ustanovenia sa vzťahujú na čo najširšiu škálu možných zásahov do chránených označení. Pokiaľ ide konkrétne o článok 13 ods. 1 písm. d) uvedených nariadení, grécka vláda sa domnieva, že toto ustanovenie má širší rozsah ako tie, ktoré mu predchádzajú, pokiaľ ide o druh a formu praktiky, ale nie pokiaľ ide o výsledok, ku ktorému má táto praktika viesť, a ktorým je uvádzanie spotrebiteľa do omylu. Podľa tejto vlády tvar alebo vzhľad určitého výrobku môže spotrebiteľa viesť do omylu a v jeho pamäti vyvolať predstavu o výrobku, na ktorý sa vzťahuje chránený názov, aj keď priamo neodkazuje na tento názov. Preto sa na reprodukciu vzhľadu výrobku, ktorého názov je chránený, môžu vzťahovať zákazy stanovené v článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, pokiaľ nie je výsledkom náhody a jej cieľom je ťažiť z dobrej povesti chráneného názvu.

C. Posúdenie

24. Na úvod by som sa chcel vrátiť k tvrdeniu Komisie uvádzanému v jej písomných, ako aj ústnych pripomienkach, podľa ktorého článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 stanovuje ochranný mechanizmus, ktorého predmetom je samotný názov zapísaný do registra, a nie výrobok, na ktorý sa tento názov vzťahuje.

25. Toto tvrdenie je nepochybne správne. V prejednávanej veci je teda chránený názov „Morbier“ a nie – prinajmenšom nie priamo – výrobok vyrobený podľa pravidiel stanovených v špecifikácii tohto názvu,¹⁶ ktorý má fyzikálne a organoleptické vlastnosti opísané v tejto špecifikácii, ani prezentácia, vzhľad alebo akákoľvek iná vlastnosť uvedeného výrobku. Takéto tvrdenie si však podľa môjho názoru vyžaduje, aby bolo zasadené do konkrétneho kontextu.

26. V prvom rade chcem uviesť, že hoci nie sú pochybnosti o tom, že predmetom ochrany stanovenej v článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 je názov zapísaný do registra, netreba zabúdať ani na to, že zavedením systému ochrany zemepisných označení a označení pôvodu chcel normotvorca Únie jednak zasiahnuť na podporu vidieckeho hospodárstva – najmä znevýhodnených alebo vzdialených oblastí – prostredníctvom „podporovani[a] výrobkov, ktoré majú určité charakteristické vlastnosti“,¹⁷ a jednak zachovať „kvalit[u] a rozmanitosť poľnohospodárskej výroby... Únie“, ktorá je „jednou z jej dôležitých silných stránok, poskytuje výrobcovi z Únie konkurenčnú výhodu a významne prispieva k jej živému kultúrnemu a gastronomickému dedičstvu“¹⁸. Konečným cieľom právnej úpravy v oblasti CHOP a CHZO je teda v konečnom dôsledku ochrana tradičných výrobkov „so špecifickými vlastnosťami spojenými so zemepisným pôvodom“. Ochrana priznaná týmto označeniami je iba nástrojom slúžiacim tomuto cieľu, a preto jej rozsah treba vykladať so zreteľom na tento cieľ.¹⁹

27. V druhom rade a v nadväznosti na to, čo som práve uviedol, chcem pripomenúť, že podľa samotného znenia článku 5 odseku 1 písm. a) a b) nariadenia č. 1151/2012 „označenie pôvodu“ je „názov, ktorým sa identifikuje výrobok pochádzajúci z konkrétneho miesta, regiónu alebo vo výnimočných prípadoch z krajiny“, „ktorého kvalita alebo vlastnosti v podstatnej miere alebo výlučne závisia od osobitného zemepisného prostredia s jemu vlastnými prírodnými a ľudskými faktormi“²⁰. CHOP sú teda chránené v rozsahu, v akom označujú výrobok, ktorý má určité „vlastnosti“ alebo „charakteristické znaky“, teda fyzikálne atribúty, akými sú chuť, vôňa a vzhľad, ktoré sú špecifické pre tento výrobok a ktoré súvisia s jeho zemepisným pôvodom. Vo všeobecnosti je to práve spojenie s územím ako prvkom schopným kvalitatívne odlíšiť výrobok od ostatnej ponuky na trhu, ktoré má byť základom ochrany CHOP. Cieľom postupu zápisu CHOP do registra, ktorý je v súčasnosti upravený v článkoch 49 až 52 nariadenia č. 1151/2012, je konkrétne overiť, či sú splnené požiadavky uplatniteľné na označenia pôvodu, ako sú stanovené v článku 5 tohto nariadenia. Na tento účel musí žiadosť o zápis do registra v súlade s článkom 8 uvedeného nariadenia obsahovať špecifikáciu výrobku, ktorá okrem iného zahŕňa „opis výrobku, v prípade potreby vrátane surovín, ako aj základné fyzikálne, chemické, mikrobiologické alebo organoleptické vlastnosti výrobku“, definíciu danej zemepisnej oblasti a podrobné údaje stanovujúce spojenie medzi kvalitou alebo vlastnosťami výrobku a touto oblasťou.²¹ K tejto žiadosti musí byť tiež priložený jednotný dokument, v ktorom sú uvedené najmä „hlavné body špecifikácie výrobku: názov, opis výrobku vrátane prípadných špecifických pravidiel balenia a označovania“ a „opis spojenia medzi výrobkom a zemepisným prostredím alebo zemepisným pôvodom... vrátane prípadných špecifických prvkov opisu výrobku alebo spôsobu výroby, ktoré spojenie odôvodňujú“²². Je tiež stanovené námietkové konanie, ktoré umožňuje tretím osobám vzniesť námietku proti zápisu do registra, najmä ak preukazuje, že požiadavky uplatniteľné na CHOP, ako sú vymedzené v článku 5 nariadenia č. 1151/2012, alebo podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 tohto nariadenia, pokiaľ ide o špecifikáciu výrobku, nie sú splnené.²³

16 Pozri však, pokiaľ ide o vína, článok 103 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013, a pokiaľ ide o aromatizované nápoje, článok 20 ods. 2 nariadenia č. 251/2014, ktoré stanovujú, že príslušné výrobky používajúce chránené názvy v súlade so zodpovedajúcimi špecifikáciami, sú samy osebe chránené pred zakázanými konaniami upravenými v uvedených ustanoveniach.

17 Pozri odôvodnenie 2 nariadenia č. 510/2006; pozri v tom istom zmysle odôvodnenie 4 nariadenia č. 1151/2012.

18 Pozri odôvodnenie 1 nariadenia č. 1151/2012.

19 Pozri rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 23 a citovaná judikatúra), ako aj rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 37.

20 Prakticky zhodná definícia sa nachádzala v článku 2 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 510/2006.

21 Pozri článok 7 ods. 1 písm. b), c) a f) nariadenia č. 1151/2012.

22 Pozri článok 8 ods. 1 písm. c) bod ii) nariadenia č. 1151/2012.

23 Pozri, pokiaľ ide o dôvody námietky, článok 10 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012, a pokiaľ ide o konanie, článok 51 tohto nariadenia.

28. Napokon treba zdôrazniť, že v prípade, ak by Súdny dvor rozhodol, že reprodukcia rozlišovacej vlastnosti výrobku, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, môže porušovať článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, nie je chránená táto vlastnosť ako taká ani výrobok, na ktorý sa vzťahuje. Takáto reprodukcia je totiž zakázaná len v rozsahu, v akom prípadne predstavuje vyvolávanie mylnej predstavy o chránenom označení alebo praktiku brániacu výrobcovi alebo poľnohospodárovi, na ktorých výrobky sa takýto názov vzťahuje, sprostredkovať kupujúcim a spotrebiteľom „vlastnosti svojich výrobkov v podmienkach spravodlivej hospodárskej súťaže“ a „svoje výrobky na trhu správne identifikovať“²⁴, teda v rozsahu, v akom zasahuje do plnenia osobitných cieľov ochrany CHOP a CHZO. Tieto ciele sú uvedené v odôvodnení 18 nariadenia č. 1151/2012 a v článku 4 tohto nariadenia, pričom ich cieľom je najmä zabezpečiť výrobcovi a poľnohospodárovi spravodlivé výnosy za vlastnosti ich výrobkov a poskytnúť spotrebiteľovi jasné informácie o vlastnostiach takýchto výrobkov.

29. V rámci úvodu treba ešte uviesť, že hoci sú zemepisné označenia právami priemyselného vlastníctva, sú predmetom právnej úpravy *sui generis*, v ktorej sa prvky verejného práva prelínajú s prvkami súkromného práva, a majú pred nimi prednosť. Z tohto hľadiska sa odlišujú aj od ochranných známk ako práva priemyselného vlastníctva, ktoré sa najviac približuje zemepisným označeniam. Po prvé tak právna existencia CHOP (ako aj CHZO) závisí od normatívneho aktu (nariadenie Komisie). Tento akt podrobne stanovuje „základné fyzikálne, chemické, mikrobiologické alebo organoleptické vlastnosti výrobku“, ako aj spôsob výroby a prípadne balenia tohto výrobku. Po druhé bol zavedený systém kontroly s cieľom overiť dodržiavanie právnych požiadaviek týkajúcich sa CHOP. Tento systém je založený na úradných kontrolách, ktoré vykonáva zodpovedný orgán určený každým členským štátom, a ktorých cieľom je najmä prostredníctvom „overovaní[a], či výrobok spĺňa príslušnú špecifikáciu výrobku“²⁵, zabezpečiť zachovanie noriem kvality výrobkov uvádzaných na trh pod názvom zapísaným do registra.²⁶ Po tretie právna úprava v oblasti názvov zapísaných do registra vo veľkej miere evokuje cieľ ochrany záujmov spotrebiteľov, ktoré sa zohľadňujú z hľadiska ich očakávaní týkajúcich sa úrovne kvality výrobkov, na ktoré sa tieto názvy vzťahujú, ako aj z hľadiska ich práva byť informovaný na základe pravdivých obchodných označení a nenechať sa uviesť do omylu pri výbere nákupu.²⁷ Po štvrté, aj keď zemepisné označenia zapísané do registra poskytujú výlučné právo, toto právo nie je individuálne, pričom každý výrobca z dotknutej zemepisnej oblasti môže používať príslušný názov pod jedinou podmienkou, že dodrží zodpovedajúcu špecifikáciu výrobku.²⁸ Aj v tomto prípade prevažuje verejný záujem na tom, aby si každý výrobca, ktorý spĺňa požadované podmienky, mohol voľne privlastniť označenia pôvodu. Napokon cieľom výlučného práva priznaného zemepisnými označeniami nie je odmeniť inováciu, vynaliezavosť, alebo jednoduchšie povedané, individuálne podnikateľské zručnosti. Na rozdiel od toho, čo konštatoval Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) v rozsudku vydanom v konaní vo veci samej, nie je cieľom výlučného práva ani odplata za investície vynaložené výrobcami oprávnenými používať tieto označenia. Činnosť týchto výrobcov sa totiž zo svojej podstaty obmedzuje na pokračovanie miestnej výrobnnej tradície, niekedy veľmi starej, spojenej s prírodným a ľudským prostredím regiónu, v ktorom pôsobia, teda na faktory, ktoré nezávisia od ich iniciatív a podnikateľských rozhodnutí. Ako už bolo uvedené vyššie, právna úprava v oblasti ochrany

24 Pozri odôvodnenia 3 a 5 nariadenia č. 1151/2012; pozri tiež rozsudky zo 14. júla 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 a C-27/10, EU:C:2011:484, bod 47); z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 24), ako aj rozsudky vo veci Scotch Whisky, bod 36, a vo veci Quaso Manchego, bod 29.

25 Pozri článok 36 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1151/2012.

26 Hoci medzi funkcie ochrannej známky patrí aj funkcia ukazovateľa kvality, táto závisí výlučne od rozhodnutia majiteľa ochrannej známky, ktorý, prinajmenšom teoreticky, nie je povinný zachovávať rovnakú úroveň kvality svojich výrobkov alebo služieb.

27 Záujem spotrebiteľov na tom, aby si nezamieňali obchodný pôvod tovarov alebo služieb, ktoré nakupujú, zostáva aj na pozadí práva ochranných známk. Toto právo sa však zameriava na súkromné záujmy nositeľov práv.

28 Ochranná známka naopak poskytuje najčastejšie individuálne výlučné právo, ktoré umožňuje jeho nositeľovi vylúčiť akúkoľvek tretiu osobu z používania rovnakého rozlišujúceho označenia alebo podobného označenia. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 336, 2015, s. 1, najmä články 29 až 36) upravuje tiež kolektívne ochranné známky. Právna úprava, ktorá sa na ne vzťahuje, rovnako ako právna úprava týkajúca sa individuálnych ochranných známk, je však nanajvýš súkromnoprávna a neobsahuje aspekty verejného práva, ktoré charakterizujú právnú úpravu v oblasti chránených zemepisných označení.

zemepisných označení zapísaných do registra sa inšpirovala práve cieľmi agrárnej politiky, ochrany spotrebiteľov, ako aj ochrany spoločného kultúrneho dedičstva. Táto právna úprava teda podporuje stimulačný model priamo súvisiaci s uvedenými cieľmi, ktorý sa odlišuje od modelu zameraného na konkurenčné inovácie.

30. Po vyššie uvedenom spresnení sa teraz budem venovať preskúmaniu prvej časti prejudiciálnej otázky, ktorou sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 zakazuje len to, aby tretia osoba použila názov zapísaný v registri.

31. Ako uznali všetci účastníci konania, ktorí predložili svoje pripomienky v tomto konaní, odpoveď na túto otázku sa už nachádza v judikatúre Súdneho dvora.

32. V rozsudku vo veci Scotch Whisky, ktorý bol vydaný neskôr ako rozsudok Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž), ktorý je predmetom kasačného opravného prostriedku na vnútroštátnom súde, tak Súdny dvor jasne rozlíšil situácie priameho alebo nepriameho použitia registrovaného zemepisného označenia uvedené v článku 16 písm. a) nariadenia č. 110/2008²⁹ – ktorého znenie je v podstate zhodné so znením článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 – od situácií, na ktoré sa vzťahuje najmä písmeno b) tohto článku 16. Zatiaľ čo prvé uvedené ustanovenie má podľa Súdneho dvora za cieľ zakázať „ostatným hospodárskym subjektom komerčné použitie registrovaného zemepisného označenia pre výrobky ním nepokryté, najmä s cieľom neoprávnene ťažiť z povesti tohto zemepisného označenia“³⁰, a vzťahuje na situácie, keď sporné označenie používa registrované zemepisné označenie, ktoré je „rovnaké alebo prinajmenšom veľmi podobné z fonetického a/alebo vizuálneho hľadiska“³¹, písmeno b) uvedeného článku sa vzťahuje na „situácie, v ktorých sporné označenie *nepoužíva zemepisné označenie ako také*, ale simuluje ho takým spôsobom, že spotrebiteľ si môže vytvoriť dostatočne blízku spojitosť medzi týmto označením a registrovaným zemepisným označením“³².

33. Súdny dvor v rozsudku vo veci Scotch Whisky tiež spresnil, že „čiasťočné zahrnutie chráneného zemepisného označenia do sporného označenia“, ani „identifikácia fonetickej alebo vizuálnej podobnosti sporného názvu s chráneným zemepisným označením“³³ nepredstavujú nevyhnutnú podmienku na to, aby sa uplatnil článok 16 písm. b) nariadenia č. 110/2008, a že na posúdenie existencie „pripodobenia“ v zmysle tohto ustanovenia „prináleží... vnútroštátnemu súdu, aby overil, či keď spotrebiteľ vidí názov dotknutého výrobku, vybaví sa mu v mysli obraz výrobku, na ktorý sa vzťahuje chránené zemepisné označenie“. S odkazom na bod 35 rozsudku z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35), Súdny dvor uviedol, že treba prípadne zohľadniť aj kritérium „konceptnej blízkosti“ existujúcej medzi názvami patriacimi do rôznych jazykov, pričom takáto blízkosť môže takisto byť takej povahy, že vedú spotrebiteľa k tomu, že sa mu vybaví v mysli obraz výrobku, ktorého zemepisné označenie je chránené, keď vidí porovnateľný výrobok označený sporným názvom,³⁴ a dospel k záveru, že prináleží vnútroštátnemu súdu posúdiť existenciu vyvolávania mylnej predstavy, pričom „v prípade potreby zohľadní čiasťočné zahrnutie chráneného zemepisného označenia do sporného názvu, fonetickú a/alebo vizuálnu podobnosť tohto názvu s týmto označením, alebo ešte konceptnú blízkosť medzi uvedeným názvom a uvedeným označením“³⁵. Tieto zásady boli potvrdené

29 Článok 16 písm. a) až d) nariadenia č. 110/2008 má prakticky rovnaký obsah ako článok 13 ods. 1 písm. a) až d) nariadenia č. 510/2006.

30 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 38.

31 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 31.

32 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 33. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

33 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, body 46 a 49.

34 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 50.

35 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 51. Vo veci samej, ktorá viedla k vydaniu tohto rozsudku, bolo sporným názvom slovo „Glen“. Súdny dvor teda potvrdil, že prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či sa priemernému európskemu spotrebiteľovi, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, vybaví v mysli chránené zemepisné označenie, teda „Scotch Whisky“, keď vidí porovnateľný výrobok, ktorý má tento sporný názov, pričom musí vzhľadom na neexistenciu fonetickej alebo vizuálnej podobnosti tohto názvu s chráneným zemepisným označením a na čiasťočné zahrnutie tohto označenia do uvedeného názvu zohľadniť konceptnú blízkosť medzi uvedeným označením a týmto istým názvom (rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 52).

v rozsudku vo veci Queso Manchego, v ktorom Súdny dvor spresnil, že širokú formuláciu článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 „možno chápať ako odkaz nielen na pojmy, ktoré môžu vyvolávať mylnú predstavu o zapísanom názve, ale aj na *akékoľvek obrazové označenie*, ktoré môže v mysli spotrebiteľa pripomínať výrobky s týmto názvom“, a že použitie pojmu „akýkoľvek“ v znení tohto ustanovenia odzrkadľuje vôľu normotvorcu Únie „chrániť zapísané názvy, keď naznačuje, že k vyvolávaniu mylnej predstavy dochádza prostredníctvom slovného prvku alebo obrazového označenia“³⁶. Podľa Súdneho dvora totiž nemožno „v zásade vylúčiť, že obrazové označenia sú spôsobilé k tomu, aby si spotrebiteľ v mysli priamo vybavil obraz výrobkov s chráneným názvom, z dôvodu ich koncepcnej blízkosti s takýmto názvom“³⁷.

34. Pokiaľ ide o písmeno c) článku 16 nariadenia č. 110/2008, Súdny dvor spresnil, že „rozširuje rozsah ochrany, keď do nej zahrňa ‚každé ďalšie označenie‘, teda informácie poskytnuté spotrebiteľom, ktoré sú uvedené v popise, prezentácii alebo na etikete dotknutého výrobku, ktoré, hoci v skutočnosti neevokujú chránené zemepisné označenie, sú kvalifikované ako ‚klamlivé alebo zavádzajúce‘ z hľadiska spojitosti výrobku s chráneným zemepisným označením“, a že výraz „každé ďalšie označenie“ použitý v tomto ustanovení „zahrňa informácie, ktoré sa môžu nachádzať v akejkoľvek forme v popise, prezentácii alebo na etikete dotknutého výrobku, najmä vo forme textu, obrázku alebo prvku, ktorý môže poskytovať informácie o proveniencii, pôvode, povahe alebo podstatných vlastnostiach tohto výrobku“³⁸.

35. Súdny dvor všeobecnejšie rozhodol, že článok 16 písm. a) až d) nariadenia č. 110/2008³⁹ upravuje rôzne prípady, keď je uvádzanie výrobku na trh sprevádzané výslovným alebo implicitným odkazom na zemepisné označenie za podmienok, ktoré by mohli uviesť verejnosť do omylu či prinajmenšom vyvolať v jej mysli myšlienkovú asociáciu týkajúcu sa pôvodu výrobku, alebo hospodárskemu subjektu umožniť neoprávnene ťažiť z povesti predmetného zemepisného označenia.

36. Tieto zásady sa uplatňujú aj na článok 13 ods. 1 písm. a) až d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012. Tento článok teda stanovuje široké spektrum ochrany, ktorá sa týka jednak používania, zneužívania a vyvolávania mylnej predstavy chráneného názvu a vo všeobecnosti akejkoľvek parazitujúcej praktiky, ktorej cieľom je ťažiť z dobrej povesti tohto názvu prostredníctvom vzbudzovania asociácie s týmto názvom, a jednak akéhokoľvek správania, ktoré môže vytvárať pravdepodobnosť zámienky medzi výrobkami s takýmto názvom a bežnými výrobkami.⁴⁰ Cieľom tohto článku je zabrániť zneužívajúcemu použitiu chránených zemepisných označení nielen v záujme kupujúcich, ale tiež v záujme výrobcov, ktorí vynaložili úsilie na zabezpečenie očakávanej kvality výrobkov, ktoré oprávnené nesú takéto označenia.⁴¹

37. Na prvú časť prejudiciálnej otázky preto treba odpovedať tak, že článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 nezakazuje iba používanie registrovaného názvu treťou osobou.

38. Druhou časťou svojej prejudiciálnej otázky sa vnútroštátny súd pýta, či článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 zakazuje aj reprodukciu tvaru alebo vzhľadu charakteristického pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra. Ako som uviedol v bode 18 vyššie, otázkou sa budem zaoberať z hľadiska písmena b) tohto ustanovenia, ako aj z hľadiska písmena d), hoci sa prejudiciálna otázka týka len písmena d).

36 Pozri rozsudok vo veci Queso Manchego, bod 18.

37 Pozri rozsudok vo veci Queso Manchego, bod 22.

38 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, body 65 a 66.

39 Pozri rozsudok zo 14. júla 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 a C-27/10, EU:C:2011:484, bod 46).

40 Týmto výrazom budem ďalej označovať výrobky, na ktoré sa nevzťahuje chránené označenie pôvodu alebo chránené zemepisné označenie.

41 Pozri analogicky rozsudky zo 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, bod 82), ako aj z 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, bod 38).

39. Rovnako ako Komisia zastávam názor, že článok 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 v zásade neumožňuje výklad, podľa ktorého môže dôjsť k „vyvolaniu mylnej predstavy“ o registrovanom názve v zmysle tohto ustanovenia len z dôvodu reprodukcie tvaru alebo vzhľadu výrobku, na ktorý sa takýto názov vzťahuje.

40. Je pravda, že vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 32 a 33 vyššie, ktorá pripustila možnosť čisto koncepcného pripodobenia názvov zapísaných do registra, nemožno vylúčiť, že v určitých výnimočných prípadoch môže takéto pripodobenie nastať, keď spotrebiteľ vidí tvar alebo vzhľad bežného výrobku, ktorý úplne alebo čiastočne reprodukuje tvar alebo vzhľad porovnateľného výrobku, na ktorý sa vzťahuje chránený názov.

41. Mohlo by to tak byť napríklad v prípade, keď chránený názov obsahuje výslovný odkaz na typický tvar výrobku, ktorý označuje.⁴² V takom prípade by totiž tvar alebo vzhľad výrobku mohol vyvolať v mysli verejnosti „priamu a jednoznačnú“ asociáciu⁴³ s týmto názvom, podobne ako rozhodol Súdny dvor v rozsudku vo veci Queso Manchego, pokiaľ ide o obrazové označenia umiestnené na etikete bežného výrobku, ktoré odkazujú na zemepisnú oblasť spojenú s CHOP, ktorého hlavnou zložkou je odkaz na túto zemepisnú oblasť.⁴⁴

42. Navyše, aby takáto asociácia mohla predstavovať „vyvolanie mylnej predstavy“ v zmysle článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, museli by byť podľa môjho názoru splnené tri podmienky.

43. Po prvé sa reprodukováný prvok musí nachádzať v špecifikáciách registrovaného názvu ako rozlišovacia vlastnosť výrobku, na ktorý sa vzťahuje tento názov. Takáto požiadavka na jednej strane umožňuje zabezpečiť, že uvedený prvok je skutočne súčasťou miestnej výrobnnej tradície, na ktorú sa vzťahuje názov zapísaný do registra, a na druhej strane slúži cieľu právnej istoty.

44. Po druhé, ako podľa môjho názoru správne zdôraznila Komisia, reprodukováný prvok nesmie byť neoddeliteľne spätý s výrobným procesom, ktorý ako taký musí zostať voľne k dispozícii každému výrobcovi.

45. Napokon a v súlade s prístupom, ktorý som navrhol v bode 29 návrhov, ktoré som predniesol vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11), musí existencia vyvolania mylnej predstavy vychádzať z posúdenia vykonaného v každom jednotlivom prípade, ktoré zohľadňuje okrem sporného prvku – v prejednávanej veci prvok tvaru alebo vzhľadu výrobku s chráneným názvom, ktorý je predmetom reprodukcie – všetky ostatné prvky považované za relevantné, a to buď z dôvodu ich schopnosti vyvolať mylnú predstavu, alebo naopak preto, že môžu vylúčiť alebo znížiť možnosť, že si spotrebiteľ priamo a jednoznačne spojí bežný výrobok s výrobkom, na ktorý sa vzťahuje chránený názov.⁴⁵ Existencia úmyslu parazitovať na dobrom mene by sa podľa môjho názoru mala tiež preukázať.⁴⁶

46. V tejto fáze chcem spresniť, že výklad článku 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 navrhovaný v predchádzajúcich bodoch všeobecnejšie neznamená, že tvar, vzhľad alebo balenie bežného výrobku nemožno zohľadniť ako kontextuálne prvky na účely celkového posúdenia existencie vyvolávania mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012,

42 Komisia ako príklad uviedla CHOP „Queso tetilla“. V rozsudku z 31. októbra 2013 (č. 419/13) Cour d'Appel de Alicante (Odvolací súd Alicante, Španielsko) zastával názor, že toto CHOP chráni tradičný názov, ktorý spotrebiteľia spájajú s kužeľovitým tvarom predmetného výrobku, a nepovolené uvádzanie syrov s rovnakým tvarom na trh považoval za porušenie článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1151/2012.

43 Ako som uviedol v návrhoch, ktoré som predniesol vo veci Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11), existencia takejto asociácie musí byť posúdená tak z hľadiska bezprostrednosti (kognitívny asociatívny proces nesmie vyžadovať zložité spracovanie informácie), ako i z hľadiska intenzity (asociácia musí byť dostatočne silná) reakcie spotrebiteľa, keď vidí bežný výrobok.

44 Pozri rozsudok vo veci Queso Manchego, bod 40.

45 Pozri v tomto zmysle tiež rozsudok vo veci Queso Manchego, bod 42.

46 Pozri bod 29 návrhov, ktoré som predniesol vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, bod 28).

ako aj na preukázanie existencie úmyslu parazitovať na dobrom mene, ako to navyše pripustil Súdny dvor v rozsudkoch zo 4. marca 1999, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*⁴⁷ a z 26. februára 2008, *Komisia/Nemecko*⁴⁸ a ako som uviedol v bode 29 návrhov, ktoré som predniesol vo veci *Queso Manchego* (C-614/17, EU:C:2019:11).

47. Hoci sa článok 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 môže len výnimočne vzťahovať na také správanie, o aké ide v konaní vo veci samej, písmeno d) tohto článku naopak môže toto správanie prípadne zahŕňať.

48. Podobne ako Súdny dvor potvrdil, pokiaľ ide o článok 16 nariadenia č. 110/2008,⁴⁹ aj článok 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012⁵⁰ obsahuje postupné vymenovanie zakázaných konaní, podľa ktorého sa každé písmeno tohto odseku odlišuje od písmen, ktoré mu predchádzajú.⁵¹ Ako som pripomenul v bodoch 32 až 34 vyššie, Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť o vzťahoch medzi písmenami a), b) a c) článku 16 nariadenia č. 110/2008. Na druhej strane ešte nikdy nevykladal písmeno d) tohto článku ani písmeno d) článku 13 ods. 1 nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, alebo porovnateľné ustanovenia uvedené v nariadeniach zavádzajúcich systémy kvality.

49. Ako uviedli všetky dotknuté osoby, ktoré sa zúčastnili na tomto konaní, článok 13 ods. 1 písm. d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012⁵² je tzv. zostatkovým ustanovením, ktoré uzatvára systém ochrany názvov zapísaných do registra. Vyplýva to najmä z jeho znenia, ktoré odkazuje na „akékoľvek iné praktiky“, teda na akékoľvek konanie, na ktoré sa ešte nevzťahujú ostatné ustanovenia tohto článku.

50. Cieľ sledovaný týmto ustanovením je jasne uvedený v jeho znení: zabrániť tomu, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku.

51. Na rozdiel od článku 13 ods. 1 písm. b) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ktorý nezahŕňa existenciu pravdepodobnosti zámeny,⁵³ a má za cieľ zakázať najmä parazitujúce správanie,⁵⁴ sa písmeno d) tohto článku teda vzťahuje na praktiky, ktoré môžu viesť spotrebiteľa do omylu, pričom jeho cieľom je jednak zabrániť tomu, aby sa spotrebiteľ pomýlil pri svojich nákupoch, a jednak chrániť poľnohospodárov a výrobcov, ktorí používajú názov zapísaný v registri, aby zabránili možnému zneužitiu zákazníkov.

52. V tejto súvislosti treba zdôrazniť jednak, že z výrazu „praktiky, ktoré by mohli“ v znení článku 13 ods. 1 písm. d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012 vyplýva, že toto ustanovenie vyžaduje len dôkaz o existencii „pravdepodobnosti“, že spotrebiteľ bude napadnutou praktikou uvedený do omylu, a jednak, že omyl sa musí týkať „pôvodu“ výrobku, čo je výraz, ktorý treba chápať tak v zmysle „zemepisného pôvodu“, ako aj v zmysle „pôvodu výroby“, pričom spotrebiteľ musí byť vedený k tomu, že sa nesprávne domnieva, že výrobok patrí do zemepisnej oblasti vymedzenej názvom zapísaným do registra a že podlieha výrobe, na ktorú sa tento názov vzťahuje.

53. Cieľ zabrániť tomu, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku, predstavuje jedinú podmienku uplatnenia článku 13 ods. 1 písm. d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012. Toto ustanovenie tak nevymedzuje zakázané konania, ale sa obmedzuje na ich kvalifikáciu podľa výsledku.

47 C-87/97, EU:C:1999:115, bod 27.

48 C-132/05, EU:C:2008:117, bod 48.

49 Pozri rozsudok vo veci *Scotch Whisky*, bod 65.

50 Pozri, pokiaľ ide o nariadenie č. 510/2006, rozsudok vo veci *Queso Manchego*, bod 25.

51 Treba uviesť, že toto postupné vymenovanie sa týka povahy zakázaných konaní, a nie prvkov, ktoré treba zohľadniť pri určení existencie takýchto konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok vo veci *Queso Manchego*, bod 27). Nie je teda vylúčené, že tie isté prvky možno zohľadniť na účely uplatnenia tak písmena b), ako aj písmena d) tohto článku 13.

52 Pozri, pokiaľ ide o nariadenie č. 510/2006, rozsudok vo veci *Queso Manchego*, bod 25.

53 Pozri rozsudok zo 4. marca 1999, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, bod 26).

54 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 45).

54. Z uvedeného vyplýva, že pod zákaz môže spadať akákoľvek praktika, a v zásade aj reprodukcia typického tvaru alebo vzhľadu výrobku, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, alebo jeho špecifickej a rozlišovacej vlastnosti, pod podmienkou, že môže uviesť spotrebiteľa do omylu.

55. Posúdenie existencie pravdepodobnosti uvedenia do omylu sa musí vykonať v každom jednotlivom prípade a s prihliadnutím na všetky relevantné prvky. Pokiaľ ide napríklad o praktiku napadnutú v rámci konania vo veci samej, ktorá spočíva v reprodukcii prvku vzhľadu výrobku, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, treba predovšetkým zohľadniť význam predmetného prvku v očiach spotrebiteľa pre identifikáciu uvedeného výrobku. Posúdenie pravdepodobnosti zámeny sa totiž môže meniť v závislosti od toho, či je predmetom reprodukcie výlučná, alebo osobitne rozlišovacia vlastnosť výrobku, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný v registri, alebo vlastnosť, ktorá sa bežne používa v predmetnom agropotravinárskom odvetví.

56. V tomto kontexte treba tiež posúdiť celkový vzhľad výrobku. Ako bolo totiž správne uvedené na pojednávaní, ani reprodukcia typickej a výlučnej vlastnosti tvaru alebo vzhľadu výrobku, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, nemôže uviesť spotrebiteľa do omylu, ak sa vzhľad bežného výrobku celkovo odlišuje od vzhľadu výrobku označeného uvedeným názvom.

57. Rovnako bude potrebné zohľadniť spôsoby prezentácie predmetného výrobku verejnosti s cieľom posúdiť jednak, či spotrebiteľ pri rozhodovaní o kúpe konkrétne vníma spornú vlastnosť,⁵⁵ a jednak, či iné prvky spojené s týmito spôsobmi prezentácie môžu zvýšiť pravdepodobnosť omylu na strane spotrebiteľa.⁵⁶

58. Vo všeobecnosti treba zdôrazniť, že na rozdiel od článku 13 ods. 1 písm. c) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ktorého uplatnenie nezohľadňuje kontext, do ktorého patrí „klamlivé alebo zavádzajúce označenie“⁵⁷, písmeno d) tohto článku vyžaduje posúdenie tohto kontextu s cieľom konkrétne preukázať existenciu pravdepodobnosti, že spotrebiteľ bude uvedený do omylu.

59. Je iba na vnútroštátnom súde, aby vykonal takéto posúdenie, pričom musí vychádzať z vnímania priemerného európskeho spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný.⁵⁸

60. Na základe všetkých predchádzajúcich úvah treba na druhú časť prejudiciálnej otázky odpovedať tak, že reprodukcia tvaru alebo vzhľadu charakteristického pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, môže predstavovať zakázanú praktiku v zmysle článku 13 ods. 1 písm. d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ak môže uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o pôvod výrobku.

55 V tejto súvislosti zväz spresnil, že syr Morbier sa v maloobchodných prevádzkach predáva po častiach, a preto je čierny pruh, ktorý ho charakterizuje, dokonale viditeľný pre spotrebiteľov.

56 Najmä ak sú bežné výrobky umiestnené v blízkosti výrobkov, na ktoré sa vzťahuje chránený názov.

57 Pozri rozsudok vo veci Scotch Whisky, body 70 a 71.

58 Pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, body 25 a 28), ako aj rozsudok vo veci Scotch Whisky, bod 47.

V. Návrh

61. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko), takto:

Článok 13 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín a článok 13 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny sa majú vykladať v tom zmysle, že nezakazujú iba používanie registrovaného názvu treťou osobou.

Reprodukcia tvaru alebo vzhľadu charakteristického pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný do registra, môže predstavovať zakázanú praktiku v zmysle článku 13 ods. 1 písm. d) nariadení č. 510/2006 a 1151/2012, ak môže uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o pôvod výrobku. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby v každom jednotlivom prípade posúdil protiprávnu povahu takejto praktiky s prihliadnutím na všetky relevantné prvky, pričom musí vychádzať z vnímania priemerného európskeho spotrebiteľa, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný.